

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

FAKFELØG HAVA SÍNA UPPGÁVU

Í dag er 1. mai – altjóða arbeiðaradagur, sum hevur verið hildin sum stríðsdagur arbeiðaranna síðani 1889, tá kongressin hjá Sosialistiska Internationala – á 100 ára degnum fyri fronsku kollveltingina, gjørdi av, at dagurin skuldi heiðra arbeiðarum kring heimin.

Mangan hoyrist sagt, at okkum tørvar ikki longur fakfeløg, at tíðin er farin frá teimum, og at stættarstríðið er av.

Víst eru framstig, sum sjálvandi eru elvd av teimum, sum hava stríðst og slóðað fyri. Hóast framtíðin kemur av sær sjálvari, so koma øll framstig ikki av sær sjálvum. Slóðast má fyri.

Víst so er samfelagið broytt nógv hesi árin síðani 1889, tá einki fakfelag var í Føroyum.

Fyrrverandi formaður Javnaðarflokksins er mangan speirikin við, at hann avblásti stættarstríðið á einum landsfundi hjá Javnaðarflokkinum. Í blaðnum í dag greiðir hann frá, at tað sum lá í tí var ein áheitan á fakfeløgini um at leggja saman til eina sterkari eind, ið kundi seta dagsskránna, tá tosað bleiv um bústaðarpolitikk, útbúgvingarpolitikk o. a.

Jú víst er brúk fyri, at verka-fjöldin stendur saman, sterkari saman – at fólkið stendur saman. Vit hava nú í árávís hoyrt eljustríðið

um fiskivinnunýskipanina, sum í roynd og veru snýr seg, hvussu vit býta virðini í Føroyum. Summi ynskja, at landið skal lata nøkrum virðini í sjónum fyri einki. Tað kalla tey á finum mála fyri »grandfathering«. At tey, sum hava havt veiðiloyvini skulu sleppa at eiga tey, at eiga fiskin, sum svimur í sjónum.

Onnur halda hinvegin uppá, at tilfeingið í sjónum er fólksins ogn, sum tað so vakurt stendur í lógartekstinum. Tað merkir, at fólkið í Føroyum eigur tilfeingið, sum nøkur undir ávís sum treytum sleppa at veiða.

Vit hoyra eisini javnan um, hvussu stórur munur er á lønum –

og hvussu væl tað almenna mang-an rindar summum fólki – serliga teimum, sum hava nógv mikið frammanundan. Tað almenna

kundi ikki funnið uppá, at givið einum verkamann ella eini verkakvinnu eina »fráfaringarløn«. Men er talan um almenna stjóra – ella serliga um stjóra í almennum partafelag, so er einki problem at rinda millið til fólk, sum eru farin ella koyrd til hús.

Jú víst hava fakfeløg sína uppgávu, tó at hon valla er tann sama, sum í 1889. Men at virka fyri ganska almindilgum rættvísi má vera aðalmálið í dagsins samfelag.

»» **Fakfeløg eiga at virka fyri ganska almindilgum rættvísi**

Jørgen og Bárður áseta sína egnu løn og pensjón

Teir báðir fyrrverandi figgjarmálaráðharrarnir Bárður Nielsen og Jørgen Niclasen, tosaðu við stórum bókstavum í síðstu viku, tá teir søgdu sína hugsan um, at nevndin í Landsbankanum ásetti sína egnu løn.

Bárður Nielsen segði, at tað mátti ruddast upp í landsbankanum alt fyri eitt.

– Í nationalum ovfarakæti hevur Tjóðveldi gulllagt nevndina í sonevnda Landsbankanum, ið als ikki hevur nakra funktión í stýringini av føroyska búskapinum, segði Bárður Nielsen og helt fram:

– At spæla fólk í húsi er ein dýrur sjónleikur. Tað er komið fullgreitt til sjónar, nú Tjóðveldi í Figgjarmálaráðnum hevur gulllagt alla nevndina í tí sonevnda Landsbankanum.

Og hin fyrrverandi figgjarmálaráðharrin, Jørgen Niclasen skeyt eisini við skørpum – og tók fortíðina hjá einum nevndarlimir við fyri at leggja dent á, hvussu langt úti hetta er:

– Tá landsstýrskvinnan setti nevndina fyri landsbankan, kasseraði hon ein nevndarlim, tí viðkomandi var

– Meginreglan eigur at vera, at eingin í tí almenna skal kunna játta sær sjálvum pengar, sigur Jørgen Niclasen. Hvi skulu politíkarar so sjálvir sleppa tað?

ikki kvalifiseraður, sum hon málbar seg. Hyggja vit eftir nevndini, sum Kristina Háfoss hevur valt, síggja vit leiðandi persónar í kaupthingævintýrinum. Vit vita øll, hvussu har gekk og endaði.

Vit her á síðu 2 fara hervið at minna hesar menn á, at teir eru faktiskt verri enn nevndin í Landsbankanum. Teir áseta sína egnu løn og sína egnu pensjón. Tað sær ikki pent út, um teir játta sær alt ov høga løn. Men tá tað kemur til pensjónina, so sæst tað ikki so væl – hon er ikki

so gjøgnumskygd. Hesir báðir kenktarnir kunnu sum 60 ára gamlir fara frá við feitari pensjón, sum vanlig fólk høvdu skula rindað millið til hús um árið.

Jørgen Niclasen segði, at »meginreglan eigur at vera, at eingin í tí almenna skal kunna játta sær sjálvum pengar«

Tann meginreglan er bara ikki galdandi fyri lógtingsmenn, sum júst sum nevndin í Landsbankanum játta sær sjálvum løn og feita pensjón.

Og tingfólk vilja ikki broyta hetta...

»» **Eitt øgiliga javnt samfelag**

TÍÐINDI SÍÐA 9

»» **Annika trýsti á knøttin**

SÍÐA 10

Nevndin bakkar og lækkar lønina

Nývalda nevndin í nýstovnaða Landsbankanum bakkaði fríggjadagin og lækkar sína egnu samsýning.

Tað elvdi til mikla umrøðu í síðstu viku, at nevndin ikki aktaði boðnum úr Figgjarmálaráðnum, men gav sær sjálvum nógv hægri løn, enn ásett varð.

– Eftir nógva almenna umrøðu um ásettu nevndarsamsýningunum til nevndarlimirnar í Landsbankanum, hevur nevndin gjørt av at eftirmeta samsýningarnar beinanvegin.

– Nevndin hevur gjørt av at fylgja tilráðingini frá Figgjarmálaráðnum um at formaðurin fær 10.000 kr.,

Tummas Eliassen er nevndarformaður í Landsbankanum

næstformaðurin fær 7.000 og nevndarlimir fáa 6.000 kr, segði Tummas Eliassen, nevndarformaður í Landsbankanum.

Soleiðis kunnu vit siga, at tað loysir seg ikki at fáa sær meira í løn, enn eigarin hevði ætlað, hóast tað er freistandi.

Hevði Kringvarpið ikki »uppdagað tað«, so hevði nevndin ikki »eftirmett sína egnu løn«, sum hon málbar seg.